

Дуго година је српски недељник Печат фигурирао као лист који се бори за одбрану националних и државних интереса Србије а посебно Косова и Метохије. То се пре свега дешавало у периоду владавине Бориса Тадића када је Печат са своје стране здушно осуђивао тзв. Боркове договоре и преговоре које је Борис Тадић водио са представницима Приштине. Са пуним правом је Печат разоткривао и долазак EULEX-а на Косово и Метохију као и политичку позадину пресуде међународног суда у Хагу о статусу Косова и Метохије.

Нарочито је био популаран међу Србима на Косову и Метохији где су грађани тражили везу код продаваца штампе да им се остави који примерак Печата више. Читаоци се сећају и жучних полемика које су новинари печата имали са носиоцима ондашње власти пре свега из Демократске странке и Социјалистичке партије Србије. У ушима још одзвањају писани вербални дуели између новинара Печата Драгомира Анђелковића и политичког аналитичара Слободана Антонића кога је новинар Печата оптуживао за сарадњу са жутим властима. Сетимо се само критичких осврта Милорада Вучелића, Александра Вулина са колико жара и енергије су нападали ондашњу црвено-жуту коалицију. Текстови Печата су посебно били жустри у одбрани статуса Косова и Метохије као и у ставу недељника према геј паради. Сви се још сећају подругљивих и оштрих изјава Митрополита црногорског Амфилохија Радовића и његових коментара око тзв. параде поноса.

Али елем, после 2012. године и доласком на власт Вучића и Николића све се преокрену. Бројни сарадници, уредници и новинари Печата почеше да политички напредују

корацима од седам миља.

Највише је узнапредовао главни и одговорни уредник Печата Александар Вулин некадашња перјаница ЈУЛ-а и Мире Марковић, постао је министар за Косово и Метохију. Грађани Косовске Митровице, иако је од тада прошло више од две године, сећају се крокодилских суза Александра Вулина на предизборним митинзима Српске напредне странке над патњама Срба Косова и Метохије. Тада им је Вулин обећавао мед и млеко, куле и градове и што је најважније слободу. Додуше, тај исти Вулин је плакао још једном када је после Бриселског споразума подено оставку на функцију првог човека институције која брине о Косову и Метохији. Касније је организовао за себе петицију којом га наводно Срби са Косова и Метохије моле да остане на функцији директора Канцеларије за КиМ, и шта друго, овај смерни „патриота“ је морао да их послуша и задржи позицију на коју га је поставио Александар Вучић.

За Александром Вулином су кренули и остали новинари и сарадници Печата. Међу првима је отишао Угљеша Мрдић, који је себе лепо удомио у једно од министарстава првог потпредседника Владе Александра Вучића.

За Александром Вулином у Канцеларију за Косово и Метохију убрзо се преселио и Александрар Дунђерин. Његов ресор у владиној канцеларји није више била одбрана Косова и Метохије него наводно култура.

Медијски су највише профитирали Бранко Радун и Драгомир Анђелковић. Обојица не силазе са малих екрана а њихови политички ставови имају ниво дворских аналитичара.

Пише: Петар Орловић
субота, 11 октобар 2014 17:17

Иако је свима познато да је политика Томислава Николића, Александра Вучића и Ивице Дачића класичан пример националне издаје, што је потврђено Бриселским споразумом, некадашњи новинари и сарадници Печата који су се прочули у одбрани српства сада свако на свој начин здушно и жесток се труди да оперу катастрофалну националну политику садашње власти. Нема критике Бриселског споразума, мада је то класичан пример рушења уставног поретка, однос према ЕУ је постао благонаклон а према геј паради показује се апсолутно разумевање. Иако је штета по национално и државне интересе Србије многоструко већа за време владавине Александра Вучића него што је то чинио режим Бориса Тадића сви или скоро сви новинари и сарадници Печата покушавају да оправдају «мудре и далековиде» поступке великог вође Александра Вучића. У тој одбрани много пута делују жалосно смешни нарочито кад човек слуша јутарње коментаре Драгомира Анђелоковића било на држаној телевизији или на Пинку.

Илустративан је и пример Ратка Дмитровића једног од главних сарадника Печата који је знао да каже да је он могао да преживи нестанак Републике Српске Крајине али би га губитак Косова и Метохије здравствено уништио. После постављења на функцију главног и одговорног уредника Вечерњих новости Ратко Дмитровић здушно подржава Бриселски споразум који у суштини значи губитак Косова и Метохије. Здравствено стање Ратка Дмитровића у опште се није пореметило.

Власника недељника Печат Милорада Вучелића скоро смо гледали у емисији Драгана Вучићевића „Тешка реч“ на телевизији Пинк где се он диви великом вођи Александру Вучићу како успешно балансира између Русије и Европске уније и његовим успешним корацима ка до јуче омраженој Европској унији.

У листу Печат скоро да нема текстова о Косову и Метохији а и оно што има јесу коментари Милорада Вучелића у којима се он жести зашто Албанци не поштују Бриселски споразум. Истину за вољу, без обзира на свакодневне рекламе на државној телевизији као и на телевизији Пинк, тираж Печата пада из месеца у месец. Изгледа да се не могу имати и јаре и паре.

Идеологија је небитна. Важна је само власт и новац који иде уз власт. Некадашњи критичари европског пута жуте власти данас се заједно са њима еврорадикалима и еврокомунистима кувају у европском лонцу. Србима остаје само Бог и Русија.

([Петар Орловић - Друштво српско-словенске солидарности „Григорије Степанович Шчербина“ из Косовске Митровице](#))